

Slettebakken

MENIGHETSBLAD 2-18

Vår, påske og konfirmasjoner

Min kirke – din kirke

Jeg sitter her og reflekterer litt over menighetens årsstatistikk for 2017.

REFLEKSJON: Thor Brekkeflat

Nå er kanskje ikke tall og rapporter det mest oppbyggelige lesestoff man gir seg i kast med, men dette er både hyggelig og oppløftende lesing. Vi er i sannhet en aktiv menighet! Det er ikke lite som har skjedd gjennom året, og det har vært mange aktiviteter for alle aldersgrupper. Vi er i Slettebakken er også velsignet med gode tall når det gjelder deltakelse på gudstjenestene, og det gjør meg glad.

Samtidig tenker jeg at det er plass til flere. Tar vi i betraktning antall medlemmer som hører til hos oss, må vi erkjenne at flertallet ikke finner veien til kirken om søndagen. Det finnes sikkert mange grunner til å velge bort søndagens gudstjeneste i sitt ukeprogram, like mange grunner som det finnes folk: Det kan være dårlige erfaringer fra tidligere, kanskje kjenner man ikke noen der, eller det kan være andre grunner til at det per i dag ikke er naturlig å legge veien til kirken søndag formiddag.

Du som mottar dette menighetsbladet skal imidlertid vite at Slettebakken kirke er din kirke, og dette er din menighet.

Jeg synes du skal unne deg en tur i kirken en dag, oppleve det fantastiske kirkerommet og gi deg selv en annerledes opplevelse. Vi ønsker å være en raus og inkluderende menighet for alle som hører til her på Slettebakken, og du er en av dem; uansett hvem du er, uansett hva du bærer med deg av erfaring og historie, uansett alder og livssituasjon.

Jeg er av den mening at vi trenger å høre til i noe som er større enn oss selv, og da tenker jeg at det å unne seg en gudstjeneste kan være en måte å gjøre det på. Nå er livet i en menighet mye mer enn søndagens gudstjeneste.

Gjennom uken er det noe som skjer for alle; fra babysang til temakvelder om Bibelens tekster, fra ungdomsarbeidets mange arrangementer til «Åpen kirke» på torsdager med kaffe, vafler og en prat.

Du finner stoff om disse arrangementene i menighetsbladet og på hjemmesidene våre. Utfordringen er herved gitt: Sjekk gudstjenestelisten vår, kryss av i kalenderen og unn deg en tur til kirken din. ●

FORSIDEN: «Fred etterlater jeg dere. Min fred gir jeg dere, ikke den fred som verden gir. La ikke hjertet bli grepet av angst og motløshet» (Joh. 14, 27) sa Jesus til disiplene under det siste måltidet. Utsnitt fra en restaurert versjon av Leonardo da Vincis kjente veggmaleri av Den siste nattverden, utført 1495-1498)

Misjonsfest for hele menigheten og hele familien

I mange år arrangerte misjonsgruppen Kamerunringen årlig misjonsfest i Slettebakken menighet.

TEKST: Gunnlaug Bøyum, leder av Misjonsutvalget

Det har gått noen år siden gruppen sist arrangerte misjonsfest, men nå prøver vi i det nyopprettede Misjonsutvalget å ta opp igjen denne tradisjonen - i samarbeid med Kamerunringen.

Siv-Maren Sandvik

Vi ønsker å arrangere en fest for hele menigheten, for både store og små. Vi er litt spent, for dette har vi ikke gjort før. Vi får besøk av en arbeider fra ungdomsorganisasjonen NMS U, en organisasjon med nær tilknytning til Det Norske Misjonsselskap (NMS). Hun heter Siv-Maren Sandvik og vil i ord og bilder ta oss med til misjonslandet Thailand.

Vi gleder oss også til sang av koret SoundsLikeUs. Det blir bevertning og åresalg. Har du gevinster som passer, tar vi imot med takk.

Eventuelle gevinster kan gis til Hanna Grevstad (905 47 164) eller Gunnlaug Bøyum (416 66 082). Gevinster kan også leveres i kirken på søndager, eller torsdager under Åpen kirke.

Festen begynner kl. 17.00. Kommer du? ●

Alle er hjertelig velkommen!

Misjonsfest

• Søndag 8. april kl. 17.00 i menighetssalen, Slettebakken kirke. • Tale v/Siv-Maren Sandvik fra NMS U • Sang ved SoundsLikeUs • Åresalg og bevertning

Arr: Misjonsutvalget i Slettebakken og Kamerunringen

BRØKELAND • BØNES • SKJOLD • SLETTEBAKKEN • STORETVEIT • SØRREIDE
Menighetsbladsamarbeidet

Slettebakken menighetsblad

Utgis av menighetsrådet i samarbeid med BKF og fem andre menigheter i Bergen. Bladet er et informasjonsorgan som sendes alle hjem og regnes ikke som uadressert reklame.

Levering av stoff:

Leveres menighetskontoret eller sendes slettebakken.menighet@bergen.kirken.no

Lokalredaksjon:

Frode Hjertnes
928 31 919 - frode.hjertnes@hfk.no

Annonser side 5-16 (fellesider):

Tove Elin Nygaard, to-eli-n@online.no

Sentralredaksjon:

Redaktør Magne Fonn Hafskor
922 94 877 - eyecu@online.no
Kun henvendelser ang. «fellesstoff» side 5-16. All annen kontakt: Se lokalredaksjon.

Grafisk produksjon:

Dragefjellet Media AS
55 23 25 47 - post@dragefjellet.no

Trykk: Molvik Grafisk

Deadline neste nummer:

Kontakt lokalredaksjonen

Utgivelsesdag neste nummer:

Tirsdag 12. juni

Påskeutstilling i Slettebakken kirke

Årets påskeutstilling i Slettebakken kirke har tittelen «STREIF». Fotograf er Magnar Børnes som bor i Lægdsvingen på Landås.

TEKST: Kulturutvalget i Slettebakken menighet

Utstillingen åpner etter gudstjenesten påsøndag, og varer frem til pinse. Den er åpen i forbindelse med gudstjenester og andre arrangementer i kirken.

Magnar Børnes er redigerer i avisen Dagen. Han er dessuten en dyktig fotograf med en bevisst holdning til det han gjør. Selv sier han dette om den forestående utstillingen i Slettebakken kirke:

- Jeg har satt tittelen «STREIF» på utstillingen. Det kan ha flere betyd-

ninger. Jeg er på jakt etter å fange inntrykk, streif av livet og naturen når jeg er ute og fotograferer. Et skarpt bilde som forteller alt er ikke så interessant. Samtidig opplever jeg selv streif av noe større når jeg er ute i skaperverket. Dette vil jeg også gjerne gjenspeile i bildene.

Så sent som 4. februar i år fikk Magnar premie for et av sine bilder under Nordic Nature Photo Contest i Konserthuset i Oslo. Siden 2005 har kunstutstillingen i påsketiden vært en tradi-

FOTOGRAF: Magnar Børnes står for årets påskeutstilling i Slettebakken kirke.

sjon i Slettebakken kirke. Vi gleder oss denne gang over å ha Magne Børnes som utstiller. ●

Mer informasjon:
magnarbørnes.blogspot.no

Gravferdshjelpen

Vi kan hjelpe til med
rådgivning og tilrettelegging ved
begravelser og bisettelser.

Døgnvakt 55 27 28 29
www.gravferdshjelpen.no
Hagerupsvei 32X • 5093 Bergen

HVA SKJER FREMOVER?

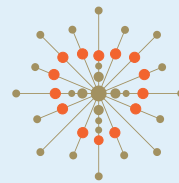
BABYSANG: Vi samles tirsdager kl. 10.30 – og det er åpent for flere nye babyer og foreldre. Aldersgruppen er fra 0-1 år. Sammen synger vi kjente og kjære barnesanger og lærer mange nye. Dessuten er det stor sjanse for å få nye venner for store og små! Vi avslutter med felles lunsj. Du betaler kun kr 20,- for mat og kaffe. Velkommen!

KNØTTESANG: Dette er sang for de litt større barna (ca. 1-5 år) og foreldre. Vi møtes hver tirsdag kl. 17.15- 18.00. Vi synger mange kjekke sanger, lærer regler og bruker rytmeinstrumenter. Velkommen!

BLIDE JENTER PÅ LEIR: Pernille, Eline, Inga og Marte

BO-HJEMME-LEIR! Tradisjonen tro er det duket for leir for alle fra 4.-7. klasse helgen 26.-27. mai. Vi samles på Sædalen skole for masse aktiviteter; sport, spill, lek, sang, forming, dans, grilling

I GUDS
HÅND

Trosopplæring i Slettebakken

m.m. Sammen skal vi lære om misjon og skaffe penger til et misjonsprosjekt. Vi sover hjemme men er sammen hele dagen. Dette blir gøy! Hold av helgen!

Når det nærmer seg, kan du lese mer om disse samlingene på www.slettebakken-kirke.no

De ulike aldersgruppene vil også få egne innbydelser i posten.

Har du spørsmål om trosopplæringen i Slettebakken?

Kontakt menighetspedagog, Kristin på 977 18 438 - kt997@kirken.no ●

«Mellomtid» fra menighetsrådet

Vi som ble valgt inn i menighetsrådet (MR) høsten 2015, er nå så vidt over halvveis i valgperioden.

TEKST: Celine Amundsen, ny leder av menighetsrådet

I løpet av denne tiden har det skjedd små og store endringer som MR enten har vedtatt selv eller avgitt uttalelse om. Én stor endring inntraff da sokneprest Jorunn Johnsen gikk av med pensjon og Thor Brekkeflat kom inn som vikar. Da stillingen ble lyst ut og Thor søkte på den, fikk vi det heldigvis som vi ville med innstillingen vår. Thor ble tilbudt stillingen av bispedømmerrådet, og Kristi Himmelfartsdag i fjor ble menigheten informert om tilsettingen, en menighet som på sin side responderte med spontan, rungende applaus.

I annen viktig sak fikk vi det derimot ikke som vi ville. Som en konsekvens av at Slettebakken er blitt en del av det nye Bergensdalen prosti, mens Birkeland fortsatt befinner seg i Fana prosti, mente bispedømmet at det ville være vanskelig å fortsette samarbeidet mellom Slettebakken og Birkeland om Sædalen-prosjektet. Vi ønsket at Slettebakken også skulle omfatte Sædalen, men bispedømmet bestemte at Sædalen skal tilhøre Birkeland. Fra 1. januar er

derfor store deler av det som tidligere utgjorde Slettebakken sokn overført til Birkeland. Dette gjelder Nedre Natland (fra Birkelundstoppen), deler av Furudalen (nedenfor bommen) og videre innover Sædalen. At vi dermed, med et pen-nestrøk, har blitt ca. 3700 færre innbyggere i soknet vil på sikt kunne få konsekvenser for menighetsdriften.

Godt da at vi i menigheten er herrer og damer (og jenter og gutter) i eget hus! Når det gjelder endringer som gjøres internt hos oss, synes vi det er viktig at flest mulig får delta i prosessene. Derfor arrangerte vi et allmøte for omkring et år siden, der hele menigheten ble invitert til å uttale seg om endringer som tok sikte på å lette samarbeid og kommunikasjon mellom de ulike utvalgene og annet frivillig arbeid i menigheten. Et slikt forum viderefører vi nå i mindre skala ved å etablere Menighetens Samarbeidsutvalg (MSU), der lederne fra alle menighetens utvalg én kveld hver vår og hver høst møter representanter fra staben og menighets-

rådet for ytterligere å bedre samarbeidet og informasjonsflyten.

I alt det gode arbeidet som gjøres av frivillige og av stab, må vi være bevisst visjonen vår: JORDNÆR – HIMMELVENDT. Ett konkret eksempel på realisering av visjonen er Vel Bevert Bruktbutikk, der frivillige fra Slettebakken og Landås og Landås KFUK/KFUM har skapt en møteplass som bidrar til bærekraftig ressursforvaltning. Sitert fra visjonsteksten: *Vi skal være en jordnær menighet som gjennom nærvær i ord og handlinger vil være til stede i lokalmiljøet og støtte arbeid ellers i verden. [...] 'Ad Astra' – mot stjernene – er kirkebyggets tittel. Med sitt tunge betongfundament, trygt plassert på jorden, peker det samtidig oppover mot himmelen. Som korset er sammensatt av den vannrette, jordnære linjen og den loddrette, himmelvendte, vil vi også være i dette krysningspunktet.*

Med denne påminnelsen ønskes alle en god faste- og påsketid! ●

Påske i Kaukasus

ARARAT-FJELLET SETT FRA JEREVAN: I Jerevan sies boligprisene å variere etter hvor mye du kan se av Ararat-fjellet fra eget stuevindu. En vanlig morgenhilsen når folk møter hverandre på gata er: «Vi kan se Ararat. Det blir en fin dag».
FOTO: SEOIJ QURISHIAN

I fjor falt påsken i Armenia og Georgia sammen i tid med vår egen påske. Tidspunktet kunne slik sett ikke bli mer perfekt for en reise til de to ortodokse landene i Kaukasus.

TEKST OG FOTO: Dag Sunnanå

Først litt om bakgrunnen for å reise på påsketur til Armenia og Georgia: For en del år siden var jeg på en konsert i Oslo og fikk høre den russiske pianisten Grigorij Sokolov spille seks armenske folkedanser arrangert for piano av en komponist med navnet Komitas.

Komitas var armensk munk, som i likhet med vår norske Lindeman reiste i eget land og fikk nedtegnet perler i landets folkemusikk. En statue av Armenias mest kjente komponist står i dag i en av hovedstaden Jerevans sentrale parker. Knust av tragedien til folket under perioden med folkemord hadde Komitas gått fra forstanden av smerte. Han døde i Paris, på et sanatorium, etter to tiår med vanvidd.

Etter konserten begynte jeg å sysle med tanken om å dra til landet. Men det skulle bli en annonse i NAF-magasinet Motor som fikk meg av gårde.

Armenia og Ararat

Det nåværende Armenia er forholdsvis lite; dets areal er mindre enn ti prosent av Norges areal. Som fjelland ligger 90 prosent av landet på over 1000 meters høyde. Innbyggertallet er ca. tre millioner. Armenia ble selvstendig republikk i 1991, fritt fra Sovjetunionen. I flere tiår har det vært stridigheter med nabolandet Aserbajdsjan om spesielt enklaven Nagorno-Karabakh.

Armenia er et svært gammelt land med en lang og innfløkt historie. Noas ark skal ha blitt stående på Ararat-fjellet. Hovedstaden Jerevan er blant verdens eldste byer, når vi holder oss til de byene som alltid har vært bebodd. Den skal ha blitt grunnlagt i 782 f. Kr., og ligger langs den gamle Silkeveien.

Det står strid mellom Armenia og Tyrkia når det gjelder bruken av Ararat-navnet. Tyrkia viser til at fjellet ligger på deres side av grensen, og anklager armenerne for å gjøre overdreven bruk av

Ararat som nasjonalt symbol. Da svarer Armenia syrlig med at Tyrkia overdriver når de i sitt flagg gjør krav på månen.

I Jerevan sies boligprisene å variere etter hvor mye du kan se av Ararat-fjellet fra eget stuevindu. Og dagens vær bedømmes gjerne etter hvor mye du kan se av fjellet. En vanlig morgenhilsen når folk møter hverandre på gata er: «Vi kan se Ararat. Det blir en fin dag».

Kampen for selvstendighet

Også Georgia ble selvstendig i 1991. I store deler av de to tiårene siden, har den tidligere Sovjet-republikken ofte fått overskrifter preget av ord som krig, ustabile forhold, korrupsjon og Stalin. Sistnevnte var født i byen Gori, og her finner vi i dag verdens eneste gjenværende museum til hans minne.

Sommeren 2008 brøt det ut krig mellom Georgia og Russland etter at Georgia forsøkte å gjenerobre kontrollen av den georgiske provinsen Sør-Ossetia. ►

KORPARTIET I EN ARMENSK KIRKE:

Innendørs er de armenske kirkene gjerne preget av vakre bilder og ikoner.

PRAKTFULLT KIRKEBYGG: Domen på Tbilisis hellige treenighetskatedral, også kjent som Sameba-katedralen, er gullbelagt. Den ble bygget i perioden 1995-2004, og er den georgiske ortodokse og apostoliske kirkes hovedkatedral i Tbilisi. FOTO: M. KONSEK

PÅSKEAFTEN-GUDSTJENESTE I JEREVAN: Å få være med på en påskeaften-gudstjeneste i Jerevans største katedral sammen med flere tusen armenere, var noe av det sterkeste vi opplevde. Da får du virkelig følelsen av å være en del av den verdensvide kirke.

Georgia angrep de russiskstyrte separatiststyrkene i provinsen. Etter en uke ble det undertegnet en fredsavtale, som fikk Russland til å trekke mesteparten av styrkene sine tilbake.

Georgia som kristent land

Både armensk og georgisk er vanskelige språk for oss. Georgisk tilhører dessuten sin egen gamle språkgruppe, og inkluderer sjeldne lyder som mange besøkende aldri har hørt før. Språket har sitt eget 33 bokstavs alfabet som antas å være basert på et slags arameisk som ble talt på Jesu tid.

Georgia var sammen med Armenia et av de første landene som erklærte seg som kristent. Det skjedde i det fjerde århundre. Men tross sin ortodokse majoritet av kristne (3,8 millioner),

er landet stolt av å være ett av få land hvor kirker, moskeer, synagoger samt kapeller for ulike religiøse retninger finnes side om side.

Et trekk vi merket oss i Georgia var at folk flest ofte stanset opp og korset seg idet de gikk forbi en kirke. Og utenfor kirken var det gjerne tappekraner for hellig vann. Det er sjeldent å oppleve samfunn, hvor den kristne tro og respekten for religion er så synlig og har en så sentral plass i vanlige folks liv.

Det å få være med på en påskeaften-gudstjeneste i Jerevans største katedral sammen med flere tusen armenere, var da også noe av det sterkeste vi opplevde. Da får du virkelig følelsen av å være en del av den verdensvide kirke.

Både i Armenia og Georgia står gudstroen sterkt, slik den også gjør i Russ-

land og de 17 andre tidligere kommunistiske østblokklandene. En intervju-måling i de 18 landene ga som resultat et gjennomsnitt på 86 prosent som sier de tror på Gud. I Georgia oppgir 99 prosent at de tror på Gud, og det samme gjør rundt 95 prosent i Armenia, Moldova, Romania og Bosnia.

Målingen bekrefter at tiår preget av ateistisk propaganda og begrenset religionsfrihet langt fra har utryddet kristentroen. I Armenia og Georgia bekjenner 89 prosent av befolkningen seg til den ortodokse kirken, mens Russland har 71 prosent ortodokse kristne. I de ortodokse landene er det også sterk støtte til statens rolle for å utbre religion. I Armenia mener seks av ti at staten skal ha en slik aktiv rolle. Politisk hersker det også en utstrakt Sovjet-nostalgi i de tidligere sovjet-republikkene, bortsett fra i de baltiske landene. Både i Armenia og Moldova mener et flertall at det har vært skadelig for dem at Sovjetunionen ble oppløst.

Kirken i Armenia

Armenia er verdens eldste kristne nasjon og den armensk-apostoliske kirken er verdens eldste nasjonalkirke. Omtrent ti prosent av armenerne tilhører den armensk-katolske kirken, som er en av den katolske kirkens særkirker. Under sitt opphold i Armenia var paven gjest hos katolikosen Karekin II. Katolikosen er den armensk-apostoliske kirkens overhode, og holder til i bispesetet Etsjmiadzin i utkanten av Jerevan.

Den armenske kirken betegnes som apostolisk, fordi den ifølge tradisjonen ble etablert av to av Jesu apostler, som

I Georgia oppgir 99 prosent at de tror på Gud, og det samme gjør rundt 95 prosent i Armenia, Moldova, Romania og Bosnia. Målingen bekrefter at tiår preget av ateistisk propaganda og begrenset religionsfrihet langt fra har utryddet kristentroen.

skal ha misjonert i landet: Taddeus og Bartolomeus. Taddeus betraktes som den første biskopen av Armenia fra 43 e.Kr. til sitt martyrium i 66. Armenerne selv er stolte av å være den første nasjonen til å adoptere kristendommen som statsreligion. Det skjedde i året 301 under biskop Gregor Lysbringeren og kong Tridat den tredje.

Det armenske alfabetet ble så utviklet av munken Mesrop Masjtots i 406, og Bibelen ble oversatt til armensk i 434. Museet Matenadaran sentralt i Jerevan er bygget til Masjtots ære, og inneholder gamle og vakre dokumenter og bøker fra det 4. århundre. Armensk ble også innført som liturgisk språk istedenfor syrisk. Det egne skriftspråket skapte en kulturell blomstringstid i Armenia.

Armenernes holocaust

Den store utvandringen av armenere skjedde i stor grad under folkemordet på armenerne under første verdenskrig. Da flyktet minst en halv million armenere fra Tyrkia. De slo seg først ned i nabolandene Syria, Libanon, Israel, Egypt, Irak, Iran og Hellas, men mange flyttet videre til andre verdensdeler, blant annet Canada, USA, Argentina, Frankrike, Tyskland og Australia.

Bakteppet i Tyrkia var dette: De radikale ungtyrkerne hadde kommet til makten ved revolusjon i 1908. I årene som fulgte var landet preget av streiker, uro og oppløsningstendenser – og krig. For de radikale tyrkiske nasjonalistene ble de kristne minoritetene syndebukker, og særlig var armenerne utsatt. Ungtyrkerne så på islam som limet i samfunnsbyggingen.

I 1915 beordret den tyrkiske regjeringen armenerne til å flytte fra sine hjem og dra sørover til noen ørkenområder. Avgjørelsen var ment som en kollektiv straff for kontakten den tyrkiske regjeringen hevdet at armenerne hadde hatt med Russland – på det tidspunktet Tyrkias fiende.

Tvangsforflyttingen ble åsted for store massakrer. Hele byer ble nærmest utslattet. Først ble voksne menn og eldre gutter skilt ut og skutt. Kvinner, barn og eldre menn ble sendt ut på en lang vandring sørover. Her ble mange utsatt for angrep og overgrep. Barn ble bortført. Det er blitt anslått at bare én av fem overlevde marsjen. Totalt døde rundt én million armenere i skyggen av første

verdenskrig, i det som er dagens Tyrkia. Tyrkias ansvar for det som skjedde har vært og er omstridt. Den tyrkiske staten bestrider folkemordet for å skjerme nasjonal identitet og prestisje. Internasjonalt, men også blant stadig flere tyrkere, ansees folkemordet på armenerne som et ubestridt faktum.

Nansens viktige rolle

En stor helt for armenerne i denne sammenhengen var Fridtjof Nansen, og i Jerevan er det et eget museum for ham. Han fikk innført det såkalte Nansenpasset, som var et internasjonalt anerkjent identitetsbevis utstedt av Folkeforbundet til statsløse flyktninger. Mange armenere fikk nyte godt av denne ordningen, og knapt noe folk har æret Nansen som armenerne.

Fra 1925 organiserte han, på oppdrag fra Folkeforbundet, et omfattende hjelpearbeid for de armenske flyktningene. Han skrev artikler og bøker, holdt foredrag og fikk i gang innsamlingsaksjoner. Den hjelpen Nansen på denne måten fikk i stand, reddet svært mange.

En som også er hedret på genocide-museet i Jerevan, er misjonæren Bodil Catharina Biørn (1871-1960) fra Kragersø. Hjembyen har reist en minnestein for henne. Hun viet sitt liv og arbeid til armenernes situasjon, og sørget for at

verden fikk vite om det som skjedde, blant annet ved å ta bilder av elendigheten. Hun var misjonær blant armenerne i de østlige deler av Tyrkia, arbeidet som hjelpearbeider, sykepleier og jordmor og var med og berget atskillige menneskeliv.

Minnestein i Bergen

Her i Bergen har vi et minne om innsatsen Nansen gjorde for armenere. 19. april 2007 avduket Fridtjof Nansens sønnesønn, arkitekt Egil Nansen, en såkalt «khachkar», et armensk kors, som var en gave til Nansens hjemland fra armenerne.

Tyrkia benekter at det foregikk et folkemord; derfor har en markering av skjenselsgjerningene blitt en utenrikspolitisk sak i Norge. Av den grunn takket den gang både Bergen kommune, Hordaland fylkeskommune og Universitetet i Bergen nei til å ta imot monumentet.

Til nå har nasjonalforsamlingene i 24 land erkjent at det som skjedde mot armenerne var et folkemord. Saken ble løst etter initiativ av professor Arnljot Strømme Svendsen ved at Hilmar Reksten Allmenntilleggsfond og Rekstensamlingene på Fjøsanger i samarbeid med Nansen Human Foundation påtok seg oppgaven. ■

PÅ FLUKT: I 1915 beordret den tyrkiske regjeringen armenerne til å flytte fra sine hjem og dra sørover til noen ørkenområder. Bildet viser en mor som gråter over sitt døde barn, bare kort vei igjen til hjelp og trygghet i Aleppo.

Skjold kirke 20 år

På begynnelsen av 1950-tallet var Skjold et sammenhengende jordbruksområde. De fleste gårdene lå på vestsiden av Fanaveien som gikk gjennom området mellom Nesttun og Rådal. Sentralt på Skjold, mellom Fanavegen og Nordåselva, lå brukene 11 og 21 i et småkupert og solrikt område. I Sørhaugen var det bygget enkelte hus. På disse to brukene skulle to store og viktige offentlige bygg komme, Skjold skole og Skjold kirke.

TEKST: Hans Fasmer

FOTO: Skjold menighet/Privat utlån

Skjold kirke er bygget på bruk 11. I 1959 bestod denne gården av 80 mål fulldyrket jord og 15 mål kulturbeite. Gården ble drevet til midten av 1960-tallet. 8. oktober 1953 vedtok Fana herredsstyre å bygge ny barne- og framhaldsskole på bruk 21 og deler av bruk 11.

Man kjøpte ca. 60 dekar av Anfinn Bruu sin eiendom (bruk 21) og ca. 10 dekar av David Skjolds eiendom (bruk 11). Skjold skole ble delvis tatt i bruk høsten 1957, og innviet 14. november 1958. Det meste av nabotomten ble liggende urørt i nærmere 40 år, til Skjold kirke ble vigslet søndag 5. april 1998.

Prestebolig, menighetssenter og barnehage

Det første bygget på kirketomten, nær Fanavegen, var et demonstrasjonshus fra den danske ferdighusprodusenten Hosby Huse. Huset ble nyttet som prestebolig før det ble demontert og oppført på en tomt i Sandslimarka. Nordvest på eiendommen ble det i 1984 oppført prestebolig, tegnet og planlagt av Tor Drange. Menighetssalen ble kalt Davidsalen etter David M. Skjold. Bygget var først i en del år nyttet som menighetssenter, inntil det ble tatt i bruk som prestebolig.

Preste- og menighetskontor holdt også til i menighetssenteret, men flyttet til Lagunen i 1992.

Våningshuset på kirketomten stod i mange år ubrukt og til nedfalls, men ble i 2013 restaurert utvendig. Øvrige bygg på det gamle gårdstunet er fjernet. 21. mars 2006 vedtok Skjold menighetsråd å bygge barnehage sørvest på kirketomten. Akasia Skjold Menighetsbarnehage ble tatt i bruk i 2008, og har 87 plasser fordelt på fire avdelinger.

Skjold blir eget sokn

Det kom omkring 1960 i gang gudstjenester på Skjold skole. Den første tiden ble de holdt i musikk salen på skolen. Denne ble etter hvert for liten, og gymnastikksalen på skolen ble så brukt i over 30 år. Frivillige kirketjenere sørget for at bord, stoler og kirkeutstyr ble tatt frem fra lageret under scenen.

Både kirkekafe, julemesser og julefester ble holdt i gymsalen helt frem til våren 1998. I årene før kirken ble bygget, ble det holdt friluftsgudstjenester på kirketomten på forsommeren.

Birkeland ble utskilt fra Fana i 1948. Nordås var en del av Birkeland til området ble utskilt i 1968. Skjold ble utskilt som eget sokn fra Nordås prestegjeld i 1982. 1. februar 1997 ble Nordås delt i to selvstendige prestegjeld, Skjold og Søreide.

Et godt grunnarbeid for kirke på Skjold ble gjort av det frivillige menighetsrådet. Fra 1970 til 1982 var det felles menighetsråd for Nordås (Skjold og Søreide). Skjold frivillige menighetsråd tok ansvaret for gudstjenester på Skjold, og fremmet kirkesaken. Som resultat av dette ble Skjold egen menighet i Nordås prestegjeld i 1982.

Roald Skarsten ble første menighetsrådsformann i Skjold menighet. Tre viktige saker kom raskt på sakskartet: kirkesak, prestebolig og eget prestegjeld. Det ble satt ned en teknisk plankomité som skulle samarbeide med kommunen om å få fortgang i byggesaken.

I 1985 startet Skjold menighet sitt eget arbeid for å fremskaffe tegninger til kirke. Halvor Rostrup Gundersen og Roald Skarsten stod sentralt i dette arbeidet.

Skisse til kirke ble utarbeidet av menighetsrådets representanter og Hosby Huse, som anslo at kirken ville koste 6,5 millioner kroner pluss moms. Sentralt i kommunen var det heller liten entusiasme for planene om kirke fra Husby Huse.

Frivillig innsats i mange tiår

Ideen om eget kirkebygg ble først satt frem på et lagsmøte i Skjold Husmorlag høsten 1961. Residerende kapellan i Birkeland menighet, senere sokneprest i Nordås (1971-1976), Eigil Lehmann, tok kontakt med Skjold Husmorlag med forespørsel om det var råd å få medlemmer til å arbeide for en kirke på Skjold. Gjertrud Grøsvik tok oppfordringen om å samle interesserte kvinner i Skjold-området og å planlegge arbeidet.

16. januar 1962 var 13 kvinner samlet til det første møte i det som ble Skjold kirkering. De fleste var innflyttere til Skjold. I ringen ble de enige om å samle inn penger til inventar i kirken som de håpet skulle komme en gang i fremtiden. På det meste var det fem kirkeringer i arbeid. I kirkeringene la kvinnene ned et trofast arbeid i alle år fra 1962 til 1998. Istedenfor basar ga de penger på møtene. De siste årene betalte de fast kontingent. Møtene gikk på omgang i hjemmene en gang i måneden, og kapital pluss renter økte jevnt med årene.

Da kirken stod ferdig, så kirkeringen sitt arbeid for avsluttet. Regnskapet viste et overskudd på 1105 kroner, som ble overlevert til sognepresten, som han kunne bruke til arbeid i menigheten. Man fortsatte med én felles kirkering, som fikk inn midler blant annet ved en årlig basar.

Fra helselag til kirkelag

I 1970 ønsket Nordås menighet å få knyttet til seg en menighetssøster, en kristen sykepleier. Avtalen med kommunen gikk ut på at de betalte halvparten av lønnen mens menigheten måtte betale resten. For å få penger til dette ble Nordås helselag startet 20. februar 1970. Tanken var å lage grupper i nærmiljøet i menigheten hvor kvinner kom sammen og samlet inn penger.

Den første gruppen ble dannet i Krohnåsen, deretter kom Skjold, Sæterveien, Smørås, Steinsvik og Rå skole. På det

- 1: Kirken reiser seg
- 2: Biskop Ole D. Hagesæther la ned grunnsteinen til kirken fredag 6. juni 1997.
- 3: Vigslingsgudstjenesten ble holdt på søndag 5. april 1998. Fra venstre: Prost Per Barsnes, ordfører Ingmar Ljones (KrF) og biskop Ole D. Hagesæther.
- 4: Kirkekor et øver i menighetssalen
- 5: Gudstjeneste på kirketomten
- 6: Bjørn Moe holder gudstjeneste i interim-kirken
- 7: Til gudstjeneste i ny kirke

meste hadde helselaget 70 medlemmer i syv grupper. Første leder var Judith Kolaas. Etter hvert ble det slutt med at menighetene hadde egne sykepleiere, men gruppene var så innarbeidet at helselaget fortsatte å samle inn penger.

I 1985 endret laget navn til Skjold helselag, og 17. februar 1999 ble Skjold helselag omdøpt til Skjold kirkelag. Fra starten til 2009 hadde kirkelaget samlet inn over 700.000 kroner, blant annet til evangelistteppet, gardinene i menighetssalen, en av kirkeklokkene, benkene utenfor, stoler, salmebok, lysgloben og messehagel. Også senere har

kirkelaget bidratt med betydelige midler.

«Vitnesbyrdets kirke»

Grunnsteinen til Skjold kirke ble lagt ned fredag 6. juni 1997 av biskop Ole D. Hagesæther. Skjold skoles musikkorps, Søråshøgda barnekor, Søråshøgda skole og Skjold kirkekor deltok under høytideligheten. Grunnsteinen var et kobb-erskrin med tegninger av kirken, skriftlig orientering om bygningen, kort orientering fra byggekomiteen, gjeldende mynt, dagens avis, menighetsbladet, salmebok, Bibel og to silketrykk, ett

der en elev fra hver klasse på Skjold skole hadde satt et håndtrykk på vegne av alle elevene og ett fra Søråshøgda skole der alle elevene hadde satt sitt fingermerke i regnbuens farger og form.

Vigslingsgudstjenesten ble holdt på søndag 5. april 1998. Biskop Ole D. Hagesæther vigslet Skjold kirke til «Vitnesbyrdets kirke». Over 800 mennesker var til stede i kirken. Skjold kirkekor, Søråshøgda barnekor, Lovsangkor og Skjold Skoles Musikkorps deltok i tillegg til prosesjon og tekstlesere. ■

Veien frem til fo

I den nye boken «Fra avlatshandel til folkekirke. Reformasjonen gjennom 500 år» har historieprofessor Eldbjørg Haug samlet en rekke artikler om tiden som ledet opp til reformasjonen, og forholdene både i Norge og Europa like frem til vår tid.

TEKST: Edvin Bratli

Boken gir et godt innblikk i reformasjonshistorien fra middelalderen og frem til i dag. Den gir oss skildringer av det religiøse, politiske og kulturelle livet, og hvordan tro, kultur og samfunn har blitt vevet sammen i menneskenes liv.

Hva har Martin Luther hatt å si for utviklingen i Europa? Hvorfor fikk læren hans fotfeste, og hvordan ble den tatt imot? Noe er påvirket av reformasjonen, mens andre ting skjedde parallelt med utviklingen i samfunnet, og uavhengig av reformasjonen.

Reformasjonen – en katastrofe?

Tidligere professor i historie ved Universitetet i Bergen (UiB), nå professor emerita Eldbjørg Haug innleder boken med å male et tidsbilde av hvordan livet i den katolske kirke artet seg før reformasjonen.

Det handler om geistlige som beriket seg på salg av avlatsbrev, som skulle gi tilgivelse for synder og en snarvei gjennom skjærsilden. Jesu frelsesbudskap var kommet mer i bakgrunnen. Det var dette katolikken Martin Luther ikke kunne akseptere, og som førte til at han slo opp de 95 tesene på kirkedøren i Wittenberg.

Norge hadde vært et katolsk land i omtrent 500 år da Martin Luther sto frem. Nordmenn var ganske fortrolige med den katolske lære og framtidsutsiktene for landet var positive, selv om vi var kommet under dansk kongestyre.

Øystein Rian, professor i historie ved Universitetet i Oslo, hevder at reformasjonen var en katastrofe i norgeshistorien. Dette begrunner han med at «vi fikk et skifte i religionsformer, i kirkens organisasjon, i de politiske forholdene, i administrative forhold og i det sosiale og kulturelle klimaet da en gammel norsk elite måtte vike for en ny og fremmed elite».

Kirken i Norge var en traust og solid katolsk bondekirke som måtte vike for den lutherske lære, innført med kongemakt fra København.

Kirkekunst og kirkegods

Henrik von Achen, professor i kunsthistorie og direktør for Universitetsmuseet i Bergen, gir oss et innblikk i hva som skjedde med kirkekunsten i alle de rikt utsmykkede kirkene her i landet. Etter reformasjonen ble helgenkulten avvirket, og dermed ble mange altre i kirkene overflødige. Helgenbilder skulle også ut av kirkene. Mye ble brent og kastet, noe ble solgt til andre kirker eller private, og noe har overlevd til i dag.

Fra von Achen får vi historien om alterfrontalet fra Nedstryn, pasjonstavlen fra Volda kirke og messehagelen fra Hjørundfjord, alle tatt vare på i Bergen Museum. Hvor kom de fra og hvordan havnet de i disse kirkene, langt fra Bergen?

Tor Veidling, førstearkivar i Riksarkivet, tar for seg hva som skjedde med kirkegodset; eiendommene som lå under den katolske kirke. Før reformasjonen utgjorde kirkegodset nær halvparten av all jordeiendom i Norge, mens krongodset var mindre. Ved reformasjonen la kongen beslag på det meste av kirkegodset. Hvilke konsekvenser fikk det, for kirken, for folket?

Lutherske prestefruer

Med reformasjonen ble sølibatet opphevet for prestene. På samme måte som prestene hadde hatt en sentral rolle i samfunnet, fikk også prestefruene det. Reformasjonen førte til forkynnelse på folks eget språk, til skolevesen og folkeopplysning, der prestefruene tok aktivt del.

Martin Luthers Katharina von Bora ble en sentral figur. Hun var lærd, og drev med både undervisning og samlet

og brukte mange urter, noe hun hadde lært mens hun jobbet i apoteket til maleren Lucas Cranach.

Anne-Hilde Nagel, også hun tidligere professor i historie ved UiB, og nå professor emerita, gir leseren et bilde av rollen prestefruene spilte i Tyskland i starten på reformasjonen, og om prestefruenes mangslungne virke i norsk kirke- og samfunnsliv. Prestegårdene ble viktige sentra i bygdelivet.

Hva vet vi om kvinnens plass i samfunnet etter reformasjonen? Hvilke endringer måtte de gå gjennom? Hanne Marie Johnsen, førsteamanuensis ved Senter for kvinne- og kjønnsforskning ved UiB, skriver om kvinner som fikk barn utenfor ekteskap, om husbonden som satte barn på tjenestejentene og hvordan de stilte opp for disse. Hva ble akseptert av samfunnet? Hva skjedde når ekteskap eller andre forhold ikke lenger fungerte? Kunne man skilles? Barn var et viktig mål for ekteskapet, og dette påvirket lovgivningen.

Var Luther antisemitt?

En annen spennende artikkel omhandler bibeloversettelser, skrevet av Gunnstein Akselberg, professor i nordisk historie ved UiB, og kjent fra NRK-programmet Lindas språksjov.

Før reformasjonen var de bibelske tekster på latin, og prestene formidlet innholdet. Martin Luther fikk oversatt bibelen til tysk, noe som gjorde det mulig for vanlige folk å lese Guds ord.

Seinere kom bibelen både på dansk, svensk, samisk og til slutt på norsk. Utviklingen av trykkekunsten ga også Martin Luther muligheter for å få trykket tekster, bøker og skrifter om den rette lære.

Det har vært mange diskusjoner om hvilket syn Martin Luther hadde på jødene. I de tidlige skriftene er han positiv til jødene, men han vil gjerne at de skal omvende seg. Dette skjer ikke, og etter noen år med frustrasjon over staheten de viser, fremstår han nærmest som jødehater, og vil ha dem bort fra Tyskland.

Hva skjedde med de katolske prestene? Hvor kom alle de nye protestantiske prestene fra? Ble vi nordmenn protestanter, eller levde vi fortsatt som katolikker etter 1536? Gunnar Winsnes Knutsen, professor i tidlig moderne

Ikkekirken

norsk og europeisk historie ved UiB, gir gode svar på disse spørsmålene.

Pilegrimsvandring før og nå

I 1736 feiret Danmark og Norge 200-årsjubileet for reformasjonen. Men hvilken feiring var det? Christian III var konge, og jubelfesten ble like mye en feiring og markering av eneveldet og kongen.

I kapittelet «Reformasjonsjubileum i enevellets tegn» av Thomas E. D. Slettebø, førsteamanuensis i historiedidaktikk ved Universitetet i Tromsø, får vi en innføring i både politikk, kulturhistorie og religionens plass i samfunnet. Presteskapet hadde en viktig rolle i formidlingen.

Boken avsluttes med historien om pilegrimsvandringene. Linjene trekkes fra korstogene til Jerusalem i middelalderen, fra pilegrimsvandring før reformasjonen og til den renessansen

de har fått i vår tid. Lisbeth Mikaelson, professor i religionsvitenskap ved UiB, skriver om praksisen med pilegrimsvandring, en katolsk skikk, som nå ser ut til å blomstre opp i Norge.

Myndighetene etablerer pilegrimsruter, og folk valfarter til Nidarosdomen i Trondheim. I middelalderen dro mange også til Selja og til Røldal. Det arbeides både sentralt og lokalt og ikke minst i miljøet knyttet til Nidarosdomen for utviklingen av pilegrimsvandring i Norge. Verken helgendyrkelse eller pilegrimsreiser er lenger forbeholdt katolikker. ■

Fra avlatshandel til folkekirke. Reformasjonen gjennom 500 år Eldbjørg Haug (redaktør) Spartacus forlag / Scandinavian Academic Press, 2017

Fakta: Eldbjørg Haug

- Eldbjørg Haug (født 1947 i Lillestrøm) leverte hovedoppgaven sin i 1972, og tok doktorgrad ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet i 1996.
- Siden september 2007 og frem til hun gikk av med pensjon i fjor har hun vært professor ved Institutt for arkeologi, historie, kultur- og religionsvitenskap ved Universitetet i Bergen (UiB).
- Hun har tidligere vært ansatt ved Høgskolen i Telemark, Lokalhistorisk institutt, Universitetet i Oslo og i Utenriksdepartementet som diplomat i Tel Aviv, København og Lusaka.
- I sin forskning har hun brukt mye tid på dronning Margrete, kloster- og kirkehistorie, samt Stavangers historie.
- Haug er redaktør for den nye boken, «Fra avlatshandel til folkekirke. Reformasjonen gjennom 500 år», som startet som en ide-myldring for ti år siden, og etter hvert ble til et samarbeid med Reformasjonsbyen Bergen 2017.
- Til tross for sin nye hverdag som professor emerita, har Haug ingen planer om å legge forskergjerningen på hyllen. Hun holder nå på med et nytt prosjekt om Kalmar-unionen, og har fått forskningsplass ved Nasjonalbiblioteket.

AVSKJEDSMARKERING OG BOKLANSERING: Da professor Eldbjørg Haug gikk av med pensjon før jul, ble dette markert med et eget arrangement i Knut Fægri's hus. Her benyttet hun anledningen til å lansere sin nye bok om reformasjonen.
FOTO: JOAKIM DAHL HAALAND

Mellom hvert
menighetsblad...
følg med i

Fanaposten

Tlf.: 55 11 80 10
Fax: 55 11 80 11

Hver fredag:
Kunngjøring om
gudstjenester
i Fana Prosti.

E-post:
sylvi@fanaposten.no

Ledig engasjement: Annonseleser

Dette bladet utgis i samarbeid
mellom Birkeland, Bønes,
Skjold, Slettebakken, Store-
tveit og Søreide menigheter.

Åtte sider er lokalstoff, de
resterende sidene er felles for
alle menighetene. Bladene
kommer ut fem ganger årlig og
opplaget for hvert nummer er
vel 30 000 eksemplarer.

Vi søker en dyktig annonse-
leser som vil arbeide med
provisjonsbasert salg av
annonser til fellesdelen.

Ta kontakt med Tove Elin
Nygård, to-eli-n@online.no
for ytterligere informasjon

Utdanner fremtidens organister

Orgelklubben Ferdinand ble startet i 2004 av Amund Dahlen, som et svar på manglende rekruttering til kirkemusikeryrket. De siste syv årene har den vært drevet i regi av Den Katolske kirke i Bergen, men i samarbeid med Bergen domkirke menighet.

TEKST: Magne Fonn Hafskor

Klubben består av 25 elever og fire lærere. Elevene engasjeres med jevne mellomrom til å spille i messer, gudstjenester og konserter.

Navnet *Ferdinand* har klubben etter den tyske organisten Ferdinand Vogel, som arbeidet 40 år i Bergen fra midten av 1800-tallet, og startet den første organiserte musikkundervisning med statsstøtte i Norge, Vogels organist-skole. Ferdinand Vogels bidrag har hatt stor betydning for musikklivet.

Lærere og elever har nå samlet seg om å utgi dobbel-cden *Colours*

of *St. Paul*, der den første platen inneholder innspillinger gjort av orgelklubbens elever (den yngste er bare åtte år gammel), samt de to tidligere elevene Roystan James (studerer til daglig nanoteknologi på universitetet i Bergen) og Jonas Apeland, som begynte på kandidatstudiet i kirkemusikk på Norges Musikkhøgskole i Oslo høsten 2016.

Den andre platen inneholder innspillinger av lærere og profesjonelle organister: Anders Johnsson (organist i St. Andreas kyrka i Malmö), Mariko Takei Myksvoll (organist i St. Markus kirke), Harald Jakob Holtet (organist i

Bergen & Omegn BEGRAVELSEHJELP POLDEN

- vi utfører alt det praktiske eller tilrettelegger
for pårørende som ønsker å gjøre noe selv

Knut Helge
Polden

Espen
Polden

Heine
Polden

Cathrine
Polden Misje

Døgntelefon: 55 21 44 50 • mobil: 917 51 700
www.bergenogomegn.no

AVD. BERGEN
Teatergt. 20
5010 Bergen
Tlf: 55 21 44 50

AVD. SOTRA
2.etg på Shellstasjonen
Sortor, 5353 Straume
Tlf: 55 21 44 50

Akasia - verdier for generasjoner

Akasia har lang erfaring med gravstell og
våre dyktige gartnere steller i dag vel
8000 graver på 27 gravplasser i Bergen.

Vi tilbyr et stort utvalg av stellavtaler og
spesialtilpassede avtaler etter ditt behov.

Om du signerer helårs stellavtale med
oss for 2018, tilbyr vi gratis påskeliljer i år.
Pris kun kr 1990,- Bestillingsfrist: 20. mars.

Kontakt oss: 55 59 39 00 - gravstell@akasia.no

FARGER OG MANGFOLD: Platetittelen, *Colours*, er et uttrykk for orgelklubbens mangfold både når det gjelder musikk, utøvere og kulturell bakgrunn. FOTO: ELIAS DAHLEN

Centralkirken i Bergen), Sigurd Melvær Øgaard (domorganist i Bergen), og Amund Dahlen (kantor i St. Paul kirke).

Musikken de spiller er av komponister som Bach, Corelli, Charpentier, Franck, Mendelssohn, Schubert og Sibelius, mens instrumentet som trakteres er Casavant op. 817-orgelet i St. Paul kirke i Bergen. Dette orgelet ble opprinnelig bygget i 1919 til kirken Saint Charles i Quebec, Canada.

Bakgrunnen for at orgelet er flyttet til St. Paul kirke, er at kirken i Quebec ble stengt og menigheten lagt ned. St. Paul er derimot en høyst levende menighet i

Bergen sentrum, med medlemmer fra 120 nasjoner, noe som også gjenspeiles i orgel-skolens elever.

Platetittelen, *Colours of St. Paul*, er derfor et uttrykk for mangfoldet både når det gjelder musikk, utøvere og kulturell bakgrunn. ■

PLATE: Dobbel-cden «Colours of St. Paul» er utgitt av Cantando Musikkforlag, og inneholder innspillinger gjort både av orgelklubbens elever, lærere og profesjonelle organister.

Påskefest 2018

Kirken i Bergen inviterer store og små til **gudstjenester, konserter og kulturarrangementer** i våre 34 kirker. Velkommen!

Fullstendig Påskefest-program finner du på
bergen.kirken.no
facebook.com/paskefest

Tid til tankens bruk

EN STILLE STUND: «Stillheten har en verdi i seg selv» skriver fjellklatrer og friluftsliventusiast Nils Petter Faarlund et sted. Han var inne på noe. ILLUSTRASJONSFOTO: VLADIMER SHIOSHVILI

Da ungene var små var det travle tilstander; de skulle aktiviseres, for «lediggang er roten til alt ondt». Etter skoletid var det hastige middager, lekser, flere klokkeslett, og evig transport i øst og vest til ørten fritidsaktiviteter: Det ble spilt og turnet og danset og «hestet» over en lav sko, kort sagt; vi jaget våre barn omkring.

TEKST: Thrude Deisz

En dag sukket yngstebarnet tungt og kom med følgende utsagn: *Mamma, jeg er så stresset, jeg har aldri tid til å gjøre ingenting liksom.* Jeg ante ikke en gang at hun visste hva «stress» var. Det

var en vekker. Men historien gjentar seg. Jeg opplever at den lille damen gjør nøyaktig det samme med sine barn. Det er faktisk sånn at en dag «fri» fra aktiviteter er en sann glede.

Hørte i NRK om barn og «meditasjon» dvs. noe de kalte «mindfulness» (mental tilstedeværelse?). Det handlet om forsøk gjort i grunnskolen, der man regelmessig, og under veiledning av terapeuter, ga elevene trening i å ligge på gulvet og bare slappe av og la tankene flyte - og hvordan dette lot til å stimulere arbeids- og konsentrasjons- evnen resten av skoledagen. Lederen hevdet at om noen år kom denne formen for «mindfulness» til å gå inn i undervisningen på samme måte som fysisk fostring /kroppssøving gjør det nå. Man skal jo ta vare på og utvikle hele mennesket.

Læreren fortalte at hun hadde vært bekymret for en av de små elevene som skulle gå alene hjem fra skolen. Da hun ga uttrykk for dette - smilte den lille «eremittgjengeren» tilfreds og svarte at «jeg liker å gå alene, da

kan jeg gå i mine egne tanker». Så må man være seg bevisst at små mennesker også har en åndelig del som skal utvikles og at de også trenger fred. Det er ikke dumt å gi ungene gode vaner de kan ha med på livsveien, så gode frø, som må få tid til å spire og modnes.

Det er nettopp noe vi alle har behov for. Her er så mye som vil fylle tiden vår. Flimmersamfunnet, som det het en gang - er ikke blitt mindre påtrengende. Meditasjon kan være så mye; blant annet å puste rolig, og tømme sinnet for negative tanker. Selv tenker jeg noen ganger på konsert at det jeg opplever nå må være en form for meditasjon; jeg blir rolig og tilfreds og får energi av det.

En misjonær fortalte om en form for meditasjon i India, som hun hevdet var direkte skadelig: du kunne få utlevert et «mantra» (et ord som skal gjentas) som i realiteten var en påkallelse av onde, hedenske guder. Men med Jesus som mantra påkaller vi Den gode. Og så nærmer vi oss bønningen. En stille stund, det er alt man trenger. ■

VI TRENGER FRIVILLIGE.

Les mer og meld din interesse på kirkens-sos.no

KIRKENS SOS

FANA & FYLLINGSDALEN
BEGRAVELSESBYRÅ AS

Et byrå for hele Bergen og omegn

Døgntelefon 55 13 40 04
Vi har lang erfaring og rimeligere priser.

www.ff-begravelsesbyraa.no

DAHLS
begravelsesbyrå

Tlf 55 13 15 00
www.dbeg.no

Begravelsesbyråkjeden Jølstad

Hvordan kan kirken **gjøre påsken relevant** for folk igjen?

Påsken gir ti dager fri til å reise bort. Hvor man reiser er ikke så viktig – så lenge man kommer seg langt nok vekk til å ikke høre lyden av kirkeklokker eller en prest som snakker om noe man aldri helt har forstått.

TEKST: Susanne Feste Ingebrigtsen

Påsken er høytiden jeg gleder meg til hvert år. På så mange måter synes jeg den er bedre enn julen – på Vestlandet i hvert fall. Lysere tider, bedre vær, skiføre, nærmere sommerferie – for ikke å snakke om det som faktisk er sentrum i påsken – Guds forsoning med alle mennesker gjennom Jesu død og oppstandelse.

Det å feire, år på år, at dødens makt over mennesket og skaperverket er overvunnet, gir en dypere forståelse og får større betydning for meg desto eldre jeg blir. Nærmest som om noe så altavgjørende ikke evnes å fatte før man er halvveis i livet og vel så det. En forutsetning er også at man ønsker å fortsette og grave i påskens budskap og mysterium. En annen forutsetning er at man tror budskapet er av eksistensiell betydning.

Kanskje det er her utfordringen til påsken, for majoriteten av befolkningen i vårt langstrakte land, ligger? Påskens budskap er for vanskelig å fatte, så folk faller av lasset og drar den eksistensielle betydningen med seg? Det er én påstand. En annen er at det kapitalistiske, sekulære samfunnet for lengst har overtatt definisjonsmakten for hva som er et godt liv – og der passer ikke kirkens lære om synd og forsoning inn.

Påskens budskap er ikke noe som gjelder folk flest lenger. På samme måte som julen har den blitt nedgradert til noe rent materialistisk; «hva fikk du til jul og hvor skal du i påsken?». Hvordan har kirkens viktigste høytider blitt arenaer for økonomisk og sosialt press?

Hver kristen høytid – måtte det være jul, påske, Kristi himmelfartsdag eller pinse – går de fleste mediehus ut i gaten og spør forbigående

folk om de vet hva som skjedde på skjærtorsdag, eller hvorfor vi feirer pinse. De fleste unnskylder seg eller ler, og avslører at de ikke har peiling, men det er kanskje ikke så farlig, for det har sikkert ingen andre heller.

I 2014 foretok InFact for VG en større og grundigere undersøkelse der over tusen nordmenn svarte på spørsmål om påsken. Nesten en tredjedel visste ikke hva som skjedde skjærtorsdag. En fjerdedel visste ikke hva som skjedde langfredag. VG brukte undersøkelsen

Hvordan har kirkens viktigste høytider blitt arenaer for økonomisk og sosialt press?

PÅSKENS BUDSKAP: «Det å feire, år på år, at dødens makt over mennesket og skaperverket er overvunnet, gir en dypere forståelse og får større betydning for meg desto eldre jeg blir» skriver Susanne Feste Ingebrigtsen. FOTO: CÉDES

i en sak med overskriften «Hvem kan redde påsken?». Det får meg til å spørre om kirken gjør en god nok jobb i å formidle påskens budskap slik at folk faktisk forstår det? Kirken er den aktøren som burde redde påsken – det er tross alt kirkens viktigste budskap.

Per Arne Dahl hevder i en kommentar i Vårt Land fra 2015 at det i kirken er stille rundt Jesus. Få eller ingen provoseres eller begeistres av ham. Mennesker forteller at de har sans for kirkerommet, kirkegårdene og kirkens ritualer, men er mindre opptatt av Jesus som forbilde, og enda mindre engasjert av ham som verdens frelser.

Kanskje er det kirken som må møte folk på deres egne premisser og gjøre påsken relevant igjen. Kanskje er det folk som må begynne å gå i kirken for å lære mer om den kristne tro. Selv vil jeg påstå at førstnevnte er den mest realistiske veien å gå. Enkel er den derimot ikke. Hvordan møte noen med påskens budskap på en lettfattelig og relevant måte, uten å unnlate å snakke om synden og lovens realitet?

Jesus var et uhyre spennende og bemerkelsesverdig menneske. Kanskje nøkkelen ligger i å gjenoppdage Jesus på nytt for dagens samfunn? I kristologien sies det at det eneste vi kan vite om Gud er det som er åpenbart gjennom Jesus Kristus. Jesus er fremdeles den mest relevante i den kristne tro. Den årlige påskefeiringen gir kirker over hele landet en fantastisk mulighet til å proklamere dette – grip den. ■

Livreddende vann

Rent vann, solide doer og god hygiene til flyktninger er stikkordene når årets konfirmanter samler inn penger til Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, som i år holdes i tidsrommet 18.-20. mars.

TEKST OG FOTO: Kirkens Nødhjelp

Fjorårets bidrag var til stor hjelp for flyktninger fra Boko Haram og Kongo.

– Da vi var på flukt hadde vi ikke noe vann. Vi klarte til slutt å finne noe vann, men det var skittent, forteller Kany.

Hun pleide å ha et helt normalt tenåringsliv hjemme i Kongo. Gikk på skolen, hadde et trygt liv med familien og sang i kor i den lokale kirken. Nå bor hun og familien i et telt i en flyktningleir. De er noen av over seks millioner kongolesere som i dag er på flukt.

På flukt uten mat og vann

Kany og familien flyktet fra en krig som blusset opp i Kasai, der de bodde, og familien måtte legge ut på en flukt som har satt spor i 14-åringen.

– Vi våknet av at det var skyting i byen, og vi la på sprang med en gang. Vi rakk ikke å ta med oss noe. Vi var på flukt i flere dager, og måtte gå langt uten verken mat eller drikke, sier Kany, som savner vennene og hjemmet sitt i Kongo.

Heldigvis kom hun og familien seg trygt over til nabolandet Angola, der de nå har slått seg ned i påvente av at krigen hjemme skal ta slutt. Nå har Kany tilgang til rent vann bare ett minutt fra teltet hvor hun bor.

Når det haster å hjelpe

Det er Kirkens Nødhjelp som leverer vann, toaletter, hygieneartikler og tømmer søppel i leiren der Kany bor. Det er et arbeid som organisasjonen

RENT VANN: Nå har Kany tilgang til rent vann bare ett minutt fra teltet hvor hun bor, takket være norske givere.

kan gjøre på grunn av støtten fra norske givere som tidligere har gitt penger gjennom Fasteaksjonen.

– Pengene vi får inn gjennom Fasteaksjonen gir oss en økonomisk muskel som gjør det mulig for oss å reagere raskt når en krise oppstår, slik vi gjorde i Angola da flyktninger kom over grensen fra Kongo. Da kunne vi komme fort i gang med midlene fra våre norske givere, mens vi ventet på mer støtte fra andre givere, slik som FN. Støtten fra det norske folk gjør at vi kan

handle raskt og redde flere liv, sier generalsekretær i Kirkens Nødhjelp, Anne-Marie Helland.

Aksjonen arrangeres i år for 51. gang, og frivillige over hele landet samler inn penger ved å gå med bøsser eller arrangere ulike tilstelninger. Pengene går til Kirkens Nødhjelps arbeid over hele verden. ■

Mer informasjon:
fasteaksjonen.no

Advokatfirmaet Vegard Austgulen AS

- Arv/gaver • Familie • Ektepakter
- Samliv • Kontrakter • Kjøp/salg

15 prosent rabatt til nye klienter fra søndre bydel, der jeg vokste opp! Hjemmebesøk mulig.

Sandviksbodene 1H-Slaktehuset, 5035 Bergen
Telefon: 55 70 63 64 - 924 59 483
E-post: vegard.austgulen@advokathus1.no

www.byadvokaten.net

Abbedissen
begravelsesbyrå as

Fyllingsdalen Døgnvakt 55 15 40 90
Åsane Døgnvakt 55 25 31 00

www.abbedissen.no

Konfirmasjoner i Slettebakken mai 2018

Slettebakken kirke 10. mai, Kristi himmelfartsdag

Kl. 10.30

Amund Jaastad Alsaker
Preben Bjelland-Jacobsen
Thea Dale Fehn
Hans Olav Ravneberg Grove
Mads Hauge
Philip Timo Heimark
Martin Valdersnes Osland
Karen Yaxuan Brokke Saue
Sebastian Solberg
Aksel Wergeland

Kl. 12.30

Trym Oscar Lillevik Bårdsen
Hedda Carlsen
Julie Dale
Daniel Davidsen
Victor Martinius Sandal
Diseth
August Leo Hågøy
Eskil Opheim Instebo
Vebjørn Jørgensen
Harald Skinnis Kryvi
Mikal Berg Kvinge
Casper Christensen
Leirdal
Christine Macody
Tuft Lund
Torstein Hovland
Moldestad

Jonatan Reinertsen Monsen
Amanda Nygaard
Torstein Watnedal Olsen
Sondre Tvedt Rustand
Anders Jæger Rønneseth
Thomas Sivertsen
Tom Soma Tysnes

Slettebakken kirke søndag 13. mai

Kl. 10.30

Henrik Alvsaker-Hope
Leander Lancelot Douglas
Jarle Hansen Justlar
Sofie Lien
Johannes Totland Morken
Betel Girma Mulat
Olav Koefoed Thygesen
Henriette Olderkjær Veka

Kl. 12.30

Leah Askeland
Henrik Elias Bergquist
Ken-André
Adolfsen
Grønnevik
Simen Zakariassen
Grønstøl
Magdalena
Svetlozar Hansen
Viktor August
Haugland

Sondre Torvanger Hillestad
Fredrik Hjorth
Tobias Mattson Lindhjem
Frida Marie Myklebust
Magnus Rosenlund
Skjelbred
Luci Wah

Sædalen skole 10. mai Kristi himmelfartsdag

Kl. 11.00

Håvard Skjælaaen Dahl
Kristoffer Haaland
Sjur Klepsvik
Martin Løes
Sondre Sivertsen

Kl. 13.00

Sofie Totland Brækkan
Aleksander Bråthen
Buljovcic

Sjur Grasdalsmoen
Benjamin Lillefosse
Ingeborg Høgh Nordtveit
Sofie Skauge Schutz
Sander Haugstad Systad
Mathias Øy

Vøy kyrkje, Molde, søndag 13. mai kl. 12.30 Julie Alice Tvedt

Hvem-hva-hvor i Slettebakken • Menighetskontoret: Vilhelm Bjerknesvei 31, 5081 Bergen • Prestene treffes etter avtale
Tlf. 55 59 71 50 • Faks 55 59 71 59 • E-post: slettebakken.menighet@bergen.kirken.no - www.slettebakken-kirke.no

Sokneprest
Thor Brekkeflat
55 59 71 51
924 21 008
tb757@kirken.no

Kapellan
Lars Petter Eide
55 59 71 52
994 83 804
le879@kirken.no

Administrasjonsleder
Hilde Kayser Rohde
55 59 71 56 - 988 86 428
hr635@kirken.no

Diakon
Bergfinn Sørle
55 59 71 24
928 11 178
bs944@kirken.no

Frivillighetskoordinator (vikar)
Ingrid Fluge Hole
941 64 153
ingridfh@outlook.com

**Menighetspedagog og
søndagsskole**
Kristin Trætteberg
55 59 71 55
977 18 438
kt997@kirken.no

Kantor
Kåre Rivenes
kr282@kirken.no

Menighetens barnehage
450 53 106
slettebakkenmenighetsbarnehage@gmail.com

**Besøktjenesten,
diakon Bergfinn Sørle**
55 59 71 24
928 11 178
bs944@kirken.no

Ungdomsarbeider
Thomas de Jonge
41480258
thomas.jonge94@gmail.com

**Ved spørsmål om dåp,
gravferd og vielser,
kontakt Kirketorget**
55 59 32 10
kirketorget.bergen@kirken.no

Menighetsrådeleder
Celine Amundsen
958 63 738

Eldresenteret
55 36 14 50

Kirketjener
Sølvi Hansen
55 59 71 22

**Cellegrupper,
Birger Huun**
55 28 92 04 - 917 15 464

**Kamerunringen,
Inger Steinkopf**
55 13 42 41

Speiderne, Johannes Moldung
957 26 688

Hovedleder lederkurs:
Aleksander Fjeldstad Revne
986 43 554
alek.1998@live.no

Hovedleder, Kreating
Margrethe Bjelland Hoff
478 56 454
margrethebh97@hotmail.com

Hovedleder KRIK:
Håkon De Jonge
904 00 604
de-jonge-98@hotmail.no

**Hovedledere
ungdomsklubben:**
Espen Sivertsen
906 32 228
e-sivertsen@hotmail.com

Marius Tvedt Rustand
936 05 323
marius595@hotmail.com

Gave til menigheten?
Bankgiro: 3624.51.12208

Noe til overs?

Har du ting eller tid?
Vi trenger varer og frivillige!

Alt som er rent, helt og salgbart er varmt vel - kommen til butikken i åpningstiden + tirsdager (NB! Ikke FM-radio, hvitevarer, senger, ræl, slitne klær og sko).

Vi trenger folk til transport, prising, salg, kaffekrok, fiksefest, administrasjon m.m.

- ▽ Åpningstid: tors-fre. kl. 11-17 og lør 11-15
- ▽ Dugnad tirsdager kl. 12-18
- ▽ Adresse: Nattlandsveien 81
- ▽ Mer info: Facebook; Vel Bevert Bruktbutikk
- ▽ Telefon: 471 76 460 (til butikken i åpningstiden)
- ▽ Ønsker du å bidra? Send mail til velbevert@gmail.com

VEL BEVART BRUKTBUTIKK vil være et bærekraftig møtested der folk og fe, ting og tang, kunder og kultur, miljø og skaperverk blir ivaretatt. Vær deg selv. Stå opp for andre.

VEL BEVART
BRUKTBUTIKK

Solstrands
Begravelsesbyrå as

Vår erfaring - din trygghet

Avdeling Fana: Laguneparken, Lagunev. 11
Hovedkontor: Herman Foss gt. 11

Telefon 55 55 16 16 hele døgnet
post@solstrands.no • www.solstrands.no

Gi barnet ditt gode verdier med på veien

Møllebakken Skole er en kristen grunnskole med små undervisningsgrupper, gode faglige resultater, og et inkluderende miljø som elevene trives i.

Kontakt oss gjerne for å få vite mer.

MØLLEBAKKEN SKOLE

Syvendedags Adventistsamfunnets grunnskole i Bergen

www.mollebakkenskoole.no post@mollebakkenskoole.no 55 20 71 70

Diakonens spalte:
BRY DEG

To ører og én munn ...

Det er nok flere enn meg som har opplevd å skulle dele noen private tanker med noen vi vil betro oss til, men ikke opplever å bli lyttet skikkelig til.

Noen kan holde på med mobilen, kaste blikk på avisen som ligger foran, se en annen vei mens jeg snakker, eller se på meg med et litt tomt blikk og det er åpenbart at vedkommende tenker på noe annet og ikke «er tilstede». Dette er kanskje litt spesielle eksempler, men jeg bruker de for det er relativt åpenbart at den jeg forsøker å snakke til, ikke er særlig oppmerksom. Men langt oftere opplever jeg at den jeg forsøker å formidle noe til, tidlig kommer med kommentarer som; *Det der kjenner jeg igjen, slik har jeg hatt det også ...* Så begynner denne personen å snakke om seg selv og kanskje komme med råd om hva jeg bør gjøre, selv om jeg ikke har bedt om noen råd ...

Jeg gjør selv mange feil som «lytter» og har mange ting å jobbe med, for eksempel å ikke la meg styre av en idé eller en tanke som jeg får mens jeg lytter og følge denne i stedet for å strekke meg etter å henge med på det den andre som snakker vil frem til. Tidvis kan jeg avbryte og plutselig går tema i en helt annen retning en det som var utgangspunktet og vi havner lang ut på jordet, til og med feil jorde ...

Når vi krangler med noen, så er det veldig lett å bli styrt av egne tanker og følelser, i stedet for å lytte etter hva motparten faktisk forsøker å formidle. Her kan vi alle trene oss!

Å lytte handler om holdning! Hvis jeg virkelig lytter til deg og det du har på hjertet i en samtale, er det uttrykk for anerkjennelse og respekt og at jeg verdsetter deg og det du har på hjertet. Da må jeg si minst mulig, ikke avbryte og gi deg mulighet til å fullføre ditt resonnement og tankerekke. Og samtidig forsøke å lytte med hele meg, ikke bare med ørene...

Samtidig har jeg lyst til minne meg selv og deg på at vi lett kan omgi oss med så mange stimuli, at vi ikke får rom og tid til å lytte til oss selv og hva hjertet vårt egentlig forsøker å fortelle oss...

Jesus er også her et forbilde! Jesus går til et øde sted for å lytte til seg selv og til Gud. Les gjerne versene i Matteus 1, 35-39. Samtidig var han opptatt av å lytte. Lukas 24, v 17: *Hva er det dere går og snakker så ivrig om? De stanser og ser bedrøvet opp. Så forteller de, og Jesus lytter. Først etter en stund, når de har fortalt det de vil si, begynner Jesus å si noe til dem...*

Jeg ønsker i 2018 å forsøke bli litt bedre på å finne balanse mellom å lytte til andre, til meg selv og til Gud. det fordrer at jeg rydder plass, tid og rom til å lytte.

Vil du prøve det samme, du og? Husk at vi har fått kun én munn, men to ører! God vår, godtdfolk! Bry deg om den som vil betro deg noe og lytt!

Med hilsen diakon Bergfinn ●

Korjubileum med konserter og utenlandstur

Høsten 2018 er det 30 år siden Slettebakken Motettkor ble opprettet.

Initiativtaker var daværende kantor Olav Øgaard. Den store jubileumsmarkeringen vil finne sted til høsten. Da vil det bli holdt en stor konsert med gjester i Slettebakken kirke, og koret vil dra på utenlandsreise til Roma.

Nå øves det jevnt og trutt av 22-23 sangere hver ons-

dag under ledelse av kantor Kåre Rivenes.

«Missa Brevis» i mars

Søndag 18. mars kl. 19.30 inviterer vi imidlertid til vår første konsert dette året. I Slettebakken kirke kan du da bl.a. høre koret fremføre «Missa Brevis» av den italienske komponisten Antonio Lotti og sanger fra Taize. Det blir orgel-

musikk og gjesteopptreden av blokkfløytekvartetten «Imaginata.»

Inngangspenger: kr. 100/50 (familier maks. kr 150).

Velkommen til konsert søndag 18. mars kl. 19.30!

Hilsen oss i Motettkoret ●

Livets gang

Døpte

August Eikemo Hannisdal
Minda Marie E. Hannisdal
Sondre Refvik Henriksen
Sjur Grasdalsmoen
Johanna Hessevik Hjortås
Ingvild Mo Åsebo
Sondre Bjønnum Asphaug
Brage Busk Grinde
Agnes Randen Wennersten
Olivia Elin Johansen Sasu
Sebastian Hjelle Solberg
Martin Opsvik Tande
Georg Eide Venset
Sara Lovise Solberg Liseth
Iben Tveit-Winther
Astrid Tråen Vågstøl
Marie Haaland Dale
Alba Minde Halland
Ailo Kolle
Solveig Eide Røssland
Mille Mellingen Ulvedal

Begravelser

Johann Martin Larsen
Wenche Lien
Geir Helge Blom
Trygve Wiik
Anders Leiv Hansen
Margot Henie Moe
Fanebust
Unni Katrine Hansen
Jenny Olsson
Lisbeth Berntsen

VELKOMMEN TIL PÅSKEFEST!

Diakoniutvalget inviterer til flott påskefest onsdag 21. mars kl. 11.30. Det blir deilig mat og god prat over kaffekoppen. Lysbildeforedrag fra Nyengaprojektet i Uganda ved Agnethe Mohn.

Musikk og poetiske innslag blir det også.

Kr 80,- betales ved inngangen.

Påmelding innen 19/3 på liste i våpenhuset eller til diakon Bergfinn: 928 11 178

HJERTELIG VELKOMMEN!

Bibelen

Bibelen – Guds sanne ord –
Har vi fått for hele vår tid.
Det er en lykt for foten,
her nede i all denne strid.
Det lyser opp vår sti.
Et skritt om gangen skal vi gå.
Det lyser for oss da.
Og fører hver en dag oss fram
til rette valg å ta.
Det blir som ordet sa.
Lillian Kvinge

KN-aksjonen 2018

Velkommen som bøssebærer eller
sjåfør under årets innsamlingsaksjon
til Kirkens Nødhjelp!

Konfirmanter går ut med bøsser
etter Ung Messe, en gudstjeneste
konfirmanter deltar aktivt på.

Kontakt diakon Bergfinn Sørli enten
på bs944@kirken.no, 92811178 eller
ved oppmøte i foreningssalen i Slette-
bakken kirke rett etter gudstjenesten.

KIRKENS NØDHJELP
actiance

FASTEAKSJONEN 2018
18.-20. MARS

SMS (200 kr) eller Vipps til 2426

SUPERTIRSDAG!

10.30 Babysang
16.00 – 17.00 Middagsservering
16.15 Barnekor (3.-7.klasse)
17.15 Knøttesang (1-5 år)
17.15 Aspirantkor (5 – 8 år)
17.30 Kreating (ten sing)

Påmelding middag:
kt1997@kirken.no
Pris: 30/50, maks 150 kr

Hver tirsdag i Slettebakken kirke
Velkommen!

Kalender

Se hva om sjerr

Supertirsdag
Hver tirsdag i kirken:

- 10.30 Babysang
- 16.15 Kor Ad Astra (fra 3. klasse)
- 16.00-17.00: Middagsservering
- 17.15 Knøttesang 1-5 år
- 17.15 Aspirantkor 5-8 år

Pust i bakken
Ungdomskafé med lavterskel og høy trivsel.
Fredager 19-23 (6. og 7. klasse kl. 19-21, f.o.m. 8. klasse kl. 19-23).

Åpen Kirke
Torsdager 11-13: Kaffe og vafler, quiz og noe

program. Middagsbønn i kirken kl. 12.

Kamerunringen:
Andre onsdag i måneden kl. 19-21 i dåps-sakristiet. Neste møte finner sted 14. februar.

Temakvelder:
De neste temakveldene blir 20. mars og 10. april kl. 19 i menighetssalen. Jan Rantrud innleder til denne vårens gjennomgang av Romerbrevet.

Misjonsfest for hele menigheten
Søndag 8. april kl. 17 i menighetssalen. Gjest fra NMS ungdomsor-

ganisasjon. Sang ved SoundsLikeUs. Åresalg og bevertning.

Andakter på sykehjemmene

- Slettebakken menighetseldresenter, Kong Oscars gate 66:
- Hver torsdag kl. 17.

Kolstihagen sykehjem, kl 12.00
• Fredag 16. mars
• Fredag 27. april
• Torsdag 31. mai

• Slettemarken sykehjem kl 11.30
• Tirsdag 20. mars
• Tirsdag 24. april
• Tirsdag 29. mai

Gudstjenester, Slettebakken kirke

Søndag 18. mars kl 11: Ung messe. Eide. Kor deltar. Nattverd.

Palmeøndag 25. mars, kl 11: Gudstjeneste med dåp og nattverd. Brekkeflat.

Skjærtorsdag 29. mars kl 19.30: Gudstjeneste. Eide. Nattv.

Langfredag 30. mars kl 11: Gudstj.. Eide.

Påskedag 1. april kl 11: Høytidsgudstjeneste. Eide. Nattverd.

Andre påskedag, 2. april kl 18: Oppstandelsesmesse ved Eide og Kongsvik. Nattverd.

Søndag 8. april kl 11: Familiegudstjeneste. Barnas påskedag. Brekkeflat og Trøtteberg.

Søndag 15. april kl 11: Gudstjeneste. Brekke-

flat. Dåp og nattverd.

Søndag 22. april kl 11: Gudstjeneste. Brekkeflat. Dåp og nattverd.

Søndag 29. april kl 11: Gudstjeneste. Eide. Dåp og nattverd.

Søndag 6. mai kl 11: Gudstjeneste. Eide. Dåp og nattverd.

Torsdag 10. mai kl 10.30: Konfirmasjonsgudstjeneste. Eide og Brekkeflat.

Torsdag 10. mai kl 12.30: Konfirmasjonsgudstjeneste. Eide og Brekkeflat.

Søndag 13. mai kl 10.30: Konfirmasjonsgudstjeneste. Eide og Brekkeflat.

Søndag 13. mai kl 12.30: Konfirmasjonsgudstjeneste. Eide og Brekkeflat.

Torsdag 17. mai kl 09: Gudstjeneste. Brekkeflat.

Søndag 20. mai, pinsedag kl 11: Gudstjeneste. Brekkeflat. Dåp og nattverd.

Søndag 27. mai kl 11: Gudstjeneste. Eide og Brekkeflat. Radiogudstjeneste NRK.

Søndag 3. juni kl 11: Gudstjeneste. Eide. Dåp og nattverd.

Søndag 10. juni kl 11: Menighetens sommerfest. Familiegudstjeneste. Brekkeflat. Dåp.

Søndag 17. juni kl 11: Gudstjeneste. Brekkeflat. Dåp og nattverd.

Sædalen menighet har gått inn i soknesamarbeid med Birkeland. Se sedalenmenighet.no for gudstjenesteprogram.